

dinski časnik „Opinione“ piše, da večina Savojev in Nicanov noče francozka biti, in da Sardinija ni prevelika, dokler nima tudi Beneškega; dokler ima Avstrija Beneško — pravi — je to Sardinii vedno nevarno žuganje. Francozki „Constitut.“ pa piše: „ne ti, ki pravijo, da zedinjenje Savoje s Francozkom je že gotovo, in ne uni, ki terdijo, da se to ne bo zgodilo, vejo kaj pravega“. Kaj se bo tedaj skuhalo, še nobeden ne vé.

Z Rima. „Novice“ so ob svojem času oznanile, da je cesar Napoleon 31. dec. pisal papežu. Sv. oče so prejeli to pismo 7. jan. in berž drugi dan so odgovorili cesarju z mirno besedo med drugim to-le: „Veličanstvo! Dobro mi je znan Vaš težavni stan, kterega tudi Vi sami čutite. In ravno zavolj teh lastnih težavnih okoljšin mi že večkrat svetujete, naj bi zavoljo vesoljnega evropskega miru se odpovedal puntarskim deželam, ter mi zagotovljate, da ostale dežele mi bojo varovale velike vlade. Al to nikakor ne more biti. Jez ne morem dati, kar ni mojega, ker rimski tron ni lastnina kakošne kraljeve rodbine, ampak je last vseh katoličanov. In če puntarji v legacijah dosežejo kar hočejo, bo to izgled drugim prekucijam, domačim in unanjim. Pravite, da vlade bojo varuške mojih ostalih dežel, — al jim bo pa tudi mogoče? Naravnost Vam moram reči, da ne pedi rimske zemlje ne morem odstopiti, naj se zgodi kar hoče. Čmu so mi dežele — pravite dalje — ki so se poslednjih 50 let že tolikrat spuntale zoper rimsko vladu? Ali pa ne pomislite brezštevilnih puntov v Vaši francozki deželi poslednjih 70 let! Kdo pa bo mogočnemu francozku narodu svetoval, naj bi zavoljo miru evropskega stisnil meje države svoje? Oba bova stopila enkrat pred sodbo Božjo; dajva, da naji bo zadela milost njegova ne pa pravica! Sicer pa Vas zahvalujem za dobrovoljne zagotovila zastran mene samega, in prosim Boga, naj čez Vas, cesarico in mladega cesarica razlije obilen blagoslov Svoj!“

— 19. jan. so papež tudi na vse škofove pismo poslali, v katerem jim razodevajo serčno veselje nad njih obnašanjem v teh bridkih časih, milujejo hude stiske in zagotovljajo, kakor v pismu do cesarja, da se ne bojo udali terjatvam njegovim.

— 22. jan. zvečer je bil Rim zelo nepokojen. Okoli 4000 ljudi se je zbralo v ulicah „Collona“ in so kričali: „Živio Napoleon! Živila Francozka! Živio Viktor Emanuel! Proč z Antonelli-tom! Proč z duhovno vladu!“ Celo mesto je bilo v velikem strahu; sv. očeta je razujzdanost Rimljanov bridko razžalila. Francozki poveljnik general Goyon je drugi dan oklical, da hoče mir v Rimu in da bo nepokojneže strahoval.

Francozko. Iz Pariza. — Kar se je poslednji čas tukaj zgodilo, pač očitno kaže, da cesar Napoleon ne terpi nobenega nasprotovanja, tudi iz Rima ne. Zdaj, ko ima Napoleon gori omenjeno papeževo pismo v rokah in vé, kaj so sv. oče katoliškimi škofom pisali, — zdaj ne skriva Napoleon III. več, da ga zoper Rim vodijo misli strica njegovega Napoleona I. Ukazuje cerkveni časnik „Univers“ zatreti, ker je — kakor „Moniteur“ pravi — preveč zmešnjav delal, je pokazal, da ne terpi nobenega pretresovanja o papeževih zadevah. „Kdor ni v vsem z menoj — pravi v „Moniteur-j“ — je zoper mene; kdor ima moji rimski politiki kaj očitavati, ta nima nobenega izgovora, da nasprotuje meni“. Kakor „Moniteur“ govori, tako govore tudi vsi napol vladni časniki „Constitut.“ in drugi, ki naravnost pravijo, „ako ne stori papež, kar francozka vlada od njega terja, naj si sam pripiše nevarnost, v katero utegne priti; francozka vlada, katoliški veri vseskozi nepremakljivo udana, bo sv. očeta na prestolu njegovem v Rimu branila in mu Rim z okolico njegovo ohranila, al za vse druge dežele papeževe ji ni mar, ako se spuntajo zoper njega“. To so kaj čudne besede! Napoleon si je prilastil

mogočnost, kakor da bi v njegovih rokah bila osoda cele Evrope. Kaj se bo po tem takem še na Rimskem in drugod po svetu godilo, nobena živa duša ne vé. Klopčič politični je tako zamotan, da tudi nobena vlada danes ne vé, kaj se bo jutri zgodilo. V takih okoljšinah je razglasil ministra Randon-a v „Moniteur-j“ od 4. t. m., da hoče po namenu cesarjevemu državnemu svetu nasvetovati, nabere vojakov za leto 1859 od 140.000 zmanjšati na 100.000, le vesica, ki ima za trenutke migljati na oblačnem političnem nebu.

Angleško. Iz Londona 4. febr. Minister Russel je državnemu zboru na znanje dal, „da, ker se je kongres razderl, je treba vse žile napeti, da se ne vname nova vojska. Angleška vlada, terdne volje mir ohraniti, je danes od sardinske vlade pismo prejela, v katerem ji zagotavlja, da ne bo vojske zakurila; tudi francozka vlada ne želi vojske; avstrijska vlada nima namena, Sardinije prijeti, — tedaj je strah zavoljo vojske prazen. Res je, da v orožnicah francozkim se noč in dan dela, al cesar Napoleon hoče le na morji močan biti; tudi angleška vlada se oborožuje, pa le za lastno brambo“. — Kdor to bere, da se vsak le za brambo pripravlja, mora pač barati: kje pa je sovražnik?! — Nekatere novice terdijo, da angleška vlada terja od francozke, naj njena armada kmali zapusti celo laško deželo. Ali je res ali ne, kdo more zdaj to vediti, ko je govoric resničnih in praznih na cente, in ko še vlade danes same ne vejo, kaj bojo jutri storile.

Serbija. Kneza Miloša zelo žalijo tisto pismo, ki ga je nedavnej iz Carigrada prejel, v katerem mu turška vlada očita, da je nekoliko kriv nepokojnosti v Bosni in Bulgarii. Kakor knez terdi, je begunom iz Bosne in Bulgarije zavetje dal, in jih v Serbii na državne stroške le zatega voljo redi, da domú pridši ne vžgejo očitnega punta, kar bi tolikanj lože bilo, ker je nezadovoljnost tam od dné do dné večja zavoljo tega, ker vse kristjanom obljubljene preuredbe niso resnica.

Žitna cena

v Kranji 6. februarja 1860.

Vagán pšenice domače 5 fl. 60. — banaške 5 fl. 80. — reži 4 fl. — — ječmena — fl. — — ovsar 2 fl. 60. — prosa 4 fl. — — ajde 3 fl. 40. — kornuze 5 fl. 16. — soršice — —

Kursi na Dunaji

4. februarja 1860

v novem denarji.

Deržavni zajemi ali posojila.	Druge obligacije z lotrijami.
5% obligacije od leta 1859	Kreditni lozi po g. 100 . g. 103.25
v novem dnar. po 100 g. g. 65.50	4 1/2% Teržaški lozi po 100 „ 129.—
5% nar. posojilo od l. 1854 „ 77.75	5% Donavske parabrod-
5% metalike . . . . . „ 69.—	ske po g. 100 . . . . . „ 103.50
4 1/2% „ . . . . . „ 59.50	Knez Esterhazy. po g. 40 „ 85.—
4% „ . . . . . „ 54.—	Knez Salmove po g. 40 „ 40.—
3% „ . . . . . „ 41.—	Knez Palfyove po g. 40 „ 39.75
2 1/2% „ . . . . . „ 35.—	Knez Claryove po g. 40 „ 35.50
1% „ . . . . . „ 14.—	Knez St. Genoisove po g. 40 „ 39.75
Obligacije zemlišn. odkupa.	Knez Windischgrätz. po g. 20 „ 22.75
(po 100 gold.)	Grof Waldsteinove po g. 20 „ 27.50
5% doljno - avstrijske g. 90.50	Grof Keglevičeve po g. 10 „ 16.—
5% ogerske. . . . . „ 71.50	Denarji.
5% horvaške in slavonske „ 70.50	Cesarske krone . . . . . g. 18.30
5% krajske. štajarske,	Cesarski cekini . . . . . „ 6.32
koroške, istrijske „ 86.—	Napoleondori (20 frankov) „ 10.72
Deržavni zajemi z lotrijami	Souvraindori . . . . . „ 18.40
Zajem od leta 1834 po 250 „ 370.—	Ruski imperiali . . . . . „ 10.95
„ „ „ 1834 petink. „ 370.—	Pruski Fridrikdori . . . . . „ 11.30
„ „ „ 1839 . . . . . „ 124.50	Angleški souvaindori . . . . . „ 13.40
„ „ „ 1839 petink. „ 120.—	Louisdori (nemški) . . . . . „ 10.95
4% narodni od leta 1854 „ 108.50	Srebro (ažijo) . . . . . „ 32.—
Dohodkine oblig. iz Komo „ 16.—	